

Uzpomínky

z

doby mého válčení =

= 1915-1916 =

= 1917-1918 =

= 1919 =

= 1922 =

Leutnant Fabrický d. R. V. Kovčik
- J. R. 72 -
Feldpost 59-361

17/8.

Tijel, tati věna, když zároveň bylo moje
pouze na Lt. zrovna viděl, jak, dvěti jisti
skládali přísahu. Odejel dle zřet. jsi vidno
poté, co jsme naladon, se, osun, mě, určení
dosla klidně, new.

16/8.

Y den narození Jeho Velčenat a
cicarsky dines s huddon, des, udau, se, z
zitra odjíždíme.

19/8.

Či jid podruhé jsem po třetí do jde,
byl dosti pěkný, přilo asi ale nevadilo
v nějaká anámy, by mus, nado, provedit.
Jako 2 hylke pěkných, rudi, jen, si
odvážil. -

22/8.

Jme páno, vyloženy asi 2 stanice za čarom
Zadworac, odkudti jme pěky do Ghinici.
Abyste vám jme v Samboci těsně při Gh.
hájích. Vedese tu nám dobře, jak dlouho
tu staveno, rovně - viz fotky.

25/8.

Trošliska věna, od B. května p.
Obstlt, large, dne od Es. Eben, new.
genera května 4. baru. Dle jeho porad-
ku bde jom, velice, malo, vyjniceny, a
potřebuji nejnicně jate 1. měs. vypliku. -

26/8 - 27/9.

Dni, které jme strávili u Mr. Brigady
byly dosti pěkné. Nezi, tni, otevření kina,
bylo smířením nálady, zapomenutí na to,
že jme opět venku. Místní šidovky, které
jme po dosti jnicích se dobaji, ale jen, od
múštva se ne baji, milovatí. Párel jsem
jmi to, co jsem hledal, a užíval jen
ve vyjně, hčném, přípradi. Mij, Obte, při-
val, va to, plym, proudem. Opustění
pi soudcová, vz pomíra, jen, asi, krajina
odpoledne, které, umi, strávil. - Mili,
jme jate 2x, vedstevu, které, venie
dobře, do, prady, a, namu, bylo, květo, can,
že, musíme, zitra, neocčka, vaně, odejto
k, reg. Poslední, večer, jme, strávil
ne, sam, a, zistala, mi, jen, pěkná, upo-

monka na Ulincany.

28/9. - 29/9.

Na můj pratek odjíždíme
 odpoledne ze Zamošic a jáně v noci
 v 3/4 12. ve Zlocově, kde nás dojde
 deště, že máme smrad ze dlati na
 cestu. Tělný vůz, který nás vozí
 si není k utišení. Ideme tak až
 do 1/2 5 ráno a přicházíme k našemu
 Provt. táboru do Oberzassova, kde
 po 7 hod. nastu a poručí čaje, se
 dále dále na pochod. Ideme
 Koltovend do Xubova, kde v lese
 kádroval náš pluk - 450 mužů.
 Konec rozdělení, já pak jsem dále
 známý - můj nový kpučář Oblt
 Wirth, velký dobrák - příjemný pan.
 Ideme pak smrad k gefalts táboru,
 kde si zastříváme v lese dlati
 dekunký. Ležím pod celtou,
 zimá, ale on posledně noc nepal
 přece dosti dobře spal.
 Zvídam co se s reg. stalo.

Do třídenního bubnovém obnvi, když
 v noci se strojních pušek ustavené
 obstrélovat naši linie, bychom si
 nemohli a praviti na padci roztržené
 hinde misse začali o 11. hod. dop. jiti
 ku předu, ale také se proti našemu
 reg. šla celá divize a proti místu
 se krobá širokém, kde měla byti
 provazent. celý reg. Artilerie neustále
 ale stábla do linie, takže se infante
 rie ještě neočekávala. Tato byla již
 v našich hinde missech ani by byla
 a poz. provazent, ani lidé byli ve plech
 jámách. Tak se stalo, že když již pře
 jazili, byli sami ještě od vlastních
 artilerie obstrélování. Průraz byl
 tehdy pozorován, když již se valili
 "masy" za našimi hinde mis. Vzní
 nastal strašný boj. Který se utěkem
 nepasil, byl zajat, bránil-li se zabít
 jako u H. kom. která sama měla 150
 zabitych. Zůstalo zde až 7. po mizu
 a 45 dít. jednak zabito pl. v veličině

dilens zajaty. Na noc na to 1 hata-
 lion Nemca, pak 4 vo zlycteb, nasich,
 udelali protinutob a nase pozivie
 byli opit v nasich pulov. Co tu
 bylo mutvol nejvice Rusi ale i nasich,
 ze to bylo pral avr i v nasich
 zakopech, na sobe a pme 2 dni tu-
 valo nez se vse uklidilo. Zajili
 price 900 R. 17 strojnicki nusek a
 1 Obersta, který mil přesny plani
 mista, kde se ma protubnouti.
 Bulnovy ohen byl tak hrozný, ze
 prv + dve fukelochak lidi sevileli
 a sacli samu bodati kamaxadaj.
 Byl to hrozný den 23. 19. Pristi
 den je bylo nase misto obarano
 od 76 Reg. Zjistal nasich 2 kony
 zli do zaboby. Po přidelení Maršalov
 byl postaven 1 Bara a 2 Kony od 11.
 2 prvich Bara otali 3 divoz.
 7/10. - 5/10.

Idene od naseho stanoviste
 jako divoz. parava ke 72 Reg. Gebunty

nejsem valne, ale prace Lepsi nez
 pozud. Alaspon se vypravim. Teridili
 jine si jicki tab se je prijenni byti,
 mnoho prace nem - ale avr dlouhy cas,
 který si kratime hranim na harmoniku
 a ctinim -

5/10. Zaciná od rana vedle nas na 83 Reg.
 bulnovy ohen; dopoledne přichazi zpra-
 va, ze je protubli. Gebance cele odpo-
 ledne pripravem na odskodi ke selam
 protubtoki, kaze večer přichazi zpra-
 va, ze je opit vse pri starení, 83 samu
 neputek odrazili. Ni nicai bombardovni
 jeste do večera celou linii, a si před
 nas letali, vsele granaty a ragnedy.
 8/10. - 12/10. - 27/10.

Kovidý den prai - Ni nového -
 29/10. - 7/11.

Rano, nasobret a stihyne se vyprav
 do koprusevnyas Fallova, kde pironajine
 a odpolone za desti s. faldabinskou jedeme
 do zlacova, kde jime o 2 hod. v avr nalatim.
 Mylime, ze to jde na jum. frontu ale

Cošta nás vede přes Krakow, Videa,
St. Lada, Edje, kde jsem jen vystoupil an
bylo v noci a 10 min. času, Lublaň, Opima
a konečná stanice Dautalje kde jsem dne
2/7. 76

a 11 hod. dop. vyložení a jedeme ihned
asi 6 km do vsi Hručovice. Byl v demech
dostě dobrá ale druhý den opět dale.
3/77

Jedeme přes **Krbim** do Lipy, kde a šel
dop. nastupíme na vlak. Ide nás destič
jovni pexdrao a lodnice dila, provázen
hubrotm kamoni, následuje ještě několik ran.
Konečně v 9 hod. jsme na místě v les, kde
se ulehčíme na srahy v dubu. Uti toto
netrvá dlouho a šel napakevalne jame
blize a blize. Před námi se začíná prave
na pratek tob. Průběhem dne 4/77

a šel sám na místo do lesa na kuz,
Spine spatně a sima. Nino toho včil.
steji parind se zrovavit. Ten nám to vid
Kavami, létá a scolo nás exploduje, my

a vlak nikde zhorati nemůžeme. Co
jme se na 10 x, uvidí jsem, těžký do kování
stromu a tu má naše komp. první stráž
a na jidru metry dle ně srovnány a 5 ran
ných dle ně těže a lesce - hlavně od ka-
meny. V noci pak se jde opět dopředu
nyní z čisti do štel. a nastáti do rezervy
na ves Krtajinov. 5/77

Spine pod nebem. Opolekne přes jak
v celou noc - jsem celý mokry. 6/77

se opět stěhujeme a sjezd vesnice do starych
domu. Ale od samého rána a do večera
jdem oparat podruhyjmi a jiné najedem,
dilem většinu do vesnice přes do nash.
Jem 200 křkyjil a asi 2000 - 75 cm a ostatně
Ublata 530 km zvaných ztrát od naší komp.
na to od druhých - 2 tušit jdem vlepře ani
a druhý shublen strahl se, ale tak dny
byl udraver. 7/77

Nám jeia jedneho rameneho z racho

zruhu, ačkoli je ^{anast} ~~průhledná~~ rovnou
do svítnice, kde ji s ní bylo.
Těm jímne do křiž. res. opět jím
a jím bez de b. Ale hlavní trochu
jím v kamenné hmotě.

12/77.

Námě. k tomu putavému a jím
je sluhů. jím a jím. jím
spokoj, neb nále. stříli jím
plavý mnoho litaje.

13/77 - 18/77.

Jámě v Tomášovici na zo-
tavenou. Není to vábní a prou
ale se jímne trochu na puchou
jím.

19/77.

Jedou do Terstu, kam jme
zostali na den dovolenou. Věchtel
jím jím, ač jím byl bez peněz,
ale mučil jím se obitorati a
jím se vyjímá. Vidil naši jím-
nou jímku. Jím, to uslo,
jím ale se 4 N. domů.

29/77.

Jámě papal. opět do stěhu.
Vidíme 4 balony, které nás pozorují.
Do lince jme se dostali. dobře a ani
tolik vstříkli. Bydline 3 v jedné
malé kamenné ve skale vytesané, klu-
bové ao 2 m. Níže velice málo, le-
me najde nále. v kure. Jím noc máme
jím ale

30/77.

od palane to v ačlo. Posílal nám
sem publiky všelké ho druku.

7.2.76

Kubický den. Páno cila ketecká
šimost, cela švarmlinie 7 letou liti
do zadu. O 12 v palane, jednotlivé
gromatý dosahují nás, které se, ke
druhé hod. stúpíní téměř k. kubno-
schmy pliv, který trvá až do 5. hod.
Věchtel v netořých a ranjímě ale i
na 15 stunda roaster lež jím a pliv,
takže v noci musí býti opraveny.
Zákepy samy s abají mltýj věč

red kotlona mrtvy vsak asi na 7 1/2
m. hluboki. Tiesi plyci artilerie
shvitimili s pak s malymi ka-
libryz jakoz i s nift. delj ob tescu -
ji celou noc. 2/12.

To same ale prve ne tak nocu.
v kaverne na vrchu 4x ublasno
neb go padaji nedaleko, tiesi musel
kamen padat na strochu. Silepu
objizjnt odp. prietruv. - 3/12.

Takz vsia, tiesi art. bombarduju od
poledne nepri. zakopy. Saverceji
jedna padla, nasi venku an
nepriatelkyz zakopym, kde je
uvrtana s vybuchu s hruv an 2
komp. a stri. pušky. Pibny Bohu
- ital. strojeleli v noko acobise
z zraneni. Str. linethi pludake
spadl v najiti, an byl z flambj
celo obkluv. -

4/12.
Tiesi nas ablesyji 12 komp. Vbl'akot'
ode mus vsiu explod. cda, kage s'ia puehi
kteru pence rovu milku kamavada. Str
Menera a katasj. Nemer leba. - Ideme
do Kostanjerie do skelju, Viti'si pohledl -
5/12.

Tis novick, s'eu menoi - 6/12.

Nasi bouh. nepri. triva zakopy, -
kaso v roni nepri. zive adprida, coz
svad celu noc a zolaviti 7/12.

dopoledne tak odleg. se mus 7 komp
nasi komp. zolaviti 7 komp, an
jakeji zhraty. Tiesi plynuv grandty
padaji, zolaviti na nasi priklupje.
Ale ani ves, jike objizjnt nam naitruva.
9/12, 76

Str. kapih k nam do vesnie, nedaleko
našeho domu - do dvora, takje nam
kamen padaji do dveri. Tiesi jime
od 7b. reg. vyptidani a jdeni, kom

jako popravi do brig. res. Spisov u
12. komp. našemu bystrému dělníku -
11/12.

Jako sem již stříl. - V noci a
2 hod. a odp. od 3 hod. namu sem po-
sílal 28 cm. letící buřty jako lo-
kovodský. 12/12.

Včera o 10 hod. namu sem apěl morse
stříl. 2 střelby jádru. Finak hožel
dnu našeho obětního. Přes to dnu
a teď se spouští ověru do hradu -
19/12.

Šel jsem vytrávit a jdu apěl do
Pomazovice - kde a noci o 12 hod.
za mřížkou došlo přícházíme. Šel
apěl naštarému mládci. 20/12.

Šel jsem sít křídla pro mýji včel ke
krems. Měříme dostabám zprávu, že
mohu jít do Lublaně. Křídla, která
přišel nazpět, jsou apěl pro penze.
O 72 najichnu padnu 4 křídla

granatky už sem na síbuce, která
jídla provaz. - 2. raněji - Šel to
naš venčba' na jokoje. Apěl dnu
jdu do Llanjetl Okina - Lublan -
2. Opřimý chci střelkou selgr. už
seje to už o Lublan - šelmu, žlu
šmír budu mlčoviti. - 27/12.

Panoci, špatně vyprávěl, ani jsem
nikde v hotelu nemohl dostat a proto
jdu na pět oku na venč spal, jsem
dopad. navštívil podíval. Trofita. Čpo-
ledu se koupal a večer šel do Kina
22/12.

Dubem noc jsem spal dobře u "Hlou" -
Dopoledne obstaral nákupek, večer pak
o 12. byl již doma u Pomazovici. 22/12.

Včera dosti smutně psal včel. měli
jme sice stronek a špatnou věru
špaso 26/12. 16

průběh 2. pásové balby s mřížkou -

vin kamí a které jsem se ka-
marádsky rozdělil

23/7

Jsem vícem, jako „Infanterie“
Beobachter, kterým to obor se
mne pranic nenamítával.

29/7

Dopoledno jsem p. Obdtb.-regiment
komandantů, k ministru, a dopoled-
ne opít do Kráupovic, kde
spím při kempování a to velice
spatně, an bylo nále. msta, ž
dva slama a mima, vedle kde
spíjí lidi porádle. msta bude -

31/7

Jiní 2. den jsem v moji nové
funkci a srazu venku - velice
nepříjemná, ale nikterak ale
většé jsem více v teple

7.7. 1917

Nový rok plavni se krásného počasí
si, které přispělo, že mne musil
nepř. Beobachter uvídněti, jak
x) pomezí pokračoval

pokoruje nepř. zákopy, kde nás více
vis žilně pracuj. Zostal jsem o 1/2 TT
do jedné několika salo krad za za ko-
py, kamens žilně štaby na plab pod
kdrým jsem hlavu štítil. Vypel jsem
nejprve, že to nemá žádnou radu in-
ku ale když nás ledorok drábi
„Lágy“ granátů v ob. kalibru a
zrušněly skočil jsem do zákony,
kde sám tím lampou uhasla
hij spolek pokračatel byl vavem v čry
velice leče do ruky - štěstí v rana.

2/7

Jsem u feldwachy a viděni stal
až do duše - Naproti, sám nepř.
feldwach na 30 x a vedle na 15
Zákopy jsou na 40-50 x.
Tentokrátě naše artil. jiné to tau
trochu bouva, zvláště tau, kde jsem
hlásil, že dělali - Jmák, želtma

2/7

Jmák mi nového - Velice
faktu život - zima - počal

hodiny, byj lepe utikal. Isem
pobl se pme smes vicou vystatobni
a jleno do brig. rezerv. nastare
misto. Tak jeni ubytovan jako oby-
cjne v zastareni dek. u 12 komp.

10/1.16

Postal na vedomi, se ridim po-
dati zidast o dovolenou, kterou
kniel pisev -

10/1

Cekna na vyhoveni zidastu porad
nisi rejde -

10/1

Dopobude pisev telegram, byl
si miji zidast u reg. antel. exal a jise
pisev. Michalov. opaniteli kuzem. Krahujce
vici. Sili jisev pmielu, vridny vix na dralnu
a na ni. Spak obchikou pisev. Zabit. Po
Vidni 12 hod. zprovideni, tak se musim
prenoovati. Doma dne

10/1

na vecer kazd mu miler vechali. Byl
jenu na slou dovolenou 2 krat v Brze

ke Carmen na me. mocnym dojmem pisev
bila. Celá novela krásně psaná,
brusil y cihor. slévam ad a konci

9/2

jenu jano se ubiral naxpít. Ke bému
odpoledne

9/2

dovoziv zidast, byhoubé doraina pisev
a tak se pme

10/2

ranu jenu gdráv dovzil do z. kopu, mly

1/2 - 3/3

vici jdenie do se leklirubku. Zde (co Steg
u Sekany) nam demé hudoa hraba, na
konec masopustu si pikve zaslucil na
popelceni straduale lhal a nemocav vetal
plnjeh k du. bez nadyj prijiti nekam
do nemocnice jako ubici sluxbu jenu
byl

4/3

Korandovins k maribamu 27. de. Kramuk
Ke zavitku dosti neprijemo v le pek to
vilo. Postal tu k pisev kuzel v prax dravi
a uphne, zatiu co reg. sil do zahyru do
Kiparki dolny. -

x Zapuže (Stebach) u Medvoce

18/3

Stoup do gupy, k obzoru do Cerhvice
v Kraňsku kani jdeme 3 dny přes Březovic,
jítan, veslek se jare, v obogata drubya
3. den z a sněhu polehu tura do Cerhvice x)

22/3

dotali. Sněho sněhu - Pekny byt hor,
kamen ale p přirovno.

22/3 - 2/5

Čas ubíhlo krásný - tančil jsem
pěkně, pobavil p káňolegnyú devčaty
Kraňskými a vzpomínám rád na tane-
prošty čis i kometu budebněky.

3/5

Čapaleduš odšli sa z vrchu hůlky
sice nomyjeme v Plomině. Druhý den
na díl čoty do Hotačovic

3/5 - 18/5

Matky čis, ostal sám p kump. au
drubé obě byti zarádány. Datáne coicem
p mplyvci hojní sněhu, šiz donece
zabasa -

x) viz foto

19/5

Datáne co v priedu 10. litva p pbyhu
pveda, neseme se i mef blivě a blivě
p malými přistávkami přes Březovic (obezpla
u Vápary a nakotím v Plasi u Vysočicny
šle, však ja 1 den nobile pavidlous do
drubé obce k ostalní gupě silně nym
je 5 kump.

2/5

Datáne co pletní kump. jdou napřít
do Vápary, jdu dále do ptepu sa stánci
kumpě šklidat granaty. Šleka práce jdou
raději utekl k reg. Za's drubý, však sněhu
jdoué práve - Dleto dšné jinač ale veliu
pěkně, proč křivě jnu šleky svedáží,
pise p plinu křivě - Vlak dlehu netova
ta krásná doba

26/5

Jdeme k reg. nedaleko od Koumje ke Ge pntu.
krenu, kd jme hůlci přijato a medelci -
Přijdu k 7. a k obě byti byl raději
max pít k 9. ale jik p radjant pise nam
mžjo, neb je u D. Baros malá lůst
2) foto

chřtiti, oběi proti nebylím vrubna
ráno oacinaí proti angri. který odražen
Nasi, ale se dobrovolně stáhl, ne
válehuý zahopaf a havemý pravnaý se
zomb, labose ani ital. pozjehl byjoa-
hřtla zahopaf neobordilo = 5/6.

Pišel Oblo Puan al, jeau padl, se
převzal koutanda, neobam nym zodpo-
vidnosti a mohu klíčavji spati -10/6.

Tdame do res. davisní do. Borkovice de
je s nameniiti. hmo 3 kraj, které
pime stávil v Chini jme celý ra (H
dmi) tu a lenimie - 27/6.

Chodme se koupato, děláme pro-
chřtělý sčív s jímaký jímam, hřtka-
Převáčením dčoval spít po dlouhem
oáge malý hřtělky se zahopafy o
které se rozpěl s kanarický 30/6.

Nasi děláji, Zhternehung, který se
zřfoto

zdáil, chřtěl asi 3 of e 186 mian, dšli
se do 3^h line.

Ideme do stelubka jako jesera v 24d
odditi. Chodme na feldvachy, kde je
losti přijamě, an tam nestřihl, hřvito
v odditi samem hřtaji v noci nmy,
pragatur dale od nos. 9/6.

Ráno nime dochozi v práva, se
muj dobrý kamarád v mbaom št
Ujoss padl, repr. hml, hřpři byl
ranó o 12 vřstřilil soctelnuo raketo
a dšval se kam pradu. Thoda mlade bo
jvota, který mel s mieu jti na dovaly 13/6.

Tř od rána nám vyje mny,
tak se nemohu ani hřeti a choi práve
jti s dekanu, který je jio se dřeva
když uhodi nime do na 10 x před nba,
tak se malke pbyj dekanu pradu a
vřlehu na gnu a před de k. vřlehu
rozpěti. Semiškam, byh šel do

kaveru. Kečee se mi pák, au očkuch
 je tomu krogu. Jdu se pa podišat, a da
 mi tihali dela očine. Spisni poptiel
 minj a vidim, ze jde to nam. Vkricku
 na hdi plaku stajeb. by utihali do
 kaveru a ja za minj, hdyj pojeduv
 jeov slakem vnduchu hoxem k amia a
 hira se mi vab ve hlavu a hdi jeste
 po amie se hrnou do kaveru. Nina
 se plodovala na 14. mimi nat hlavou
 pred odchodem do kav. Sa to jim je
 zbytkem z kaveru a vubel an jeov
 mil jiti 17. na dovoluen - 17/11.

Ráno o 12. hod velka mistelka,
 jme sepekstebiel a ja mam jiti za
 3 hod na dovoluen. Kiny kaplohu
 pred odchodem do kaveru. Pakti Babu
 se to za 12. hod npsilo. Spate
 vsim neurku a rano o 5. hod. se
 ubirám do zada. Licer byla koup.
 vytrudak a sla do Bukovce.

Bykam v Rid mostu, bych jil
 do zabraha, kavy pibudu pain a usy-
 Sm, ze stajeb. Ho nicho plaku v Rid,
 natu vrtopil -

5/6.

Dovolua, která vyphl minula jeov
 pa v itoniu atrávil doma. V prose jeov
 byl jen jednov 2 dny s stricou au hie
 Kambel? nedaval jeov se sprohjeti
 musil s odp koncertem na Sofine a
 Alambrov. Doma jeov se chodil koupit
 atd jednov se spobivati v Podbradesk.
 V prose jeov se koupil fotoaparát za
 250 K, bez prprav. a doma pa smukbi
 sice nevaly jiti, probil - 7/8 vicer psaku
 plakem se ubirám do Vídk, hdi se
 sethavam se vsim kamargov, kteri byli
 se mnou na dovolue -

9/6

V poludni přijel do Riekenburku
 a jil do Giesmice proccou. Zde ostal až
 do
 1/2 foto

11/8

včer. Když se na Sv. Marco do pítelunkas.
První dny obdávají Sv. Marco nebyl také
slabý. Stal na 10 x na levém křídle
komp. kde já měl četa.

11/8

První, když nás Oblt. Brandel
nabíla velatíva sdělil, že četa nás
ještě z bitvy sešla, bychom
se připravili. Nam s četou jít k
němu do kaverny, bych byl hned
po ruce. Od 4-6 máni rovi na
18/8

slučbu. Když jsem z jara mluvil
bitva i tato zvěre, že byl ale když
robyle nic. Je pravé úspěch, že nás
neklude. Byl o 12.6. kletci k odmu
jedem šelby, gurat a za 4 hod
nastě drubý, ženaa ale ticho. První
x Ohod panu, když já plusičku
jez předal, záčnou se opraviti, dila
všech kalibrů jiskra i miny.
11. bitva na Svici, se začala -

Sešli s bitví v kaverně, která se
jez třetí. Četka, byst-li budou
ovsojanti klasiti, že jez jdou. Ale
me. V noci se delatobla neutichla,
dila bystly vprávníj minanu ríci,
kalibrů, které nám vedaj gpati. Nane
schotli panivýjib v kaverně, které je ta-
měně navrhaj. Same bis telefonu.
Ale o 1 hod, panu včirau, a panu
5 hod probouva slovenu dluha ča-
kanjau i alarm -

11/8, 1917

Bytíme se z kaverny blízko
po postelencu. Dítelunkas, náš, co vedou
komp. a obadi nás, naše místa o jsko-
přel. Tam jez tiz v jinou stavu. Pro-
středně pítelunkas, g. patk v štylbyja
pou znanimim práce repi. delatobletiva.
Díle náme pítelunkas zabaluvou kavri.
Ka a sta dety, velká i spavata strojivili
púseku, mčel opravaty, včubý púseki,
je štyseti na celni fronte. Prvy repi-
telby, útok je v hodu

nám to netrvalo asi 1/2 hod. a byli
jme již na nákopu na cestě k
pluk. třetímu, který byl v Batuzi
(as to km od nákopu blízko stánků)
kde bylo zoudředení. Zde ovšem jme
byli jako uvideni; výborná strava,
cirkusová hudba, a čekali jen až
nás pošlou do Bratislavi. Když
jme již zde čekali 4 dny a ptali
se, kdy odrazíme, bylo nám řečeno,
že je na Monte San Gabriele bitva
v plném proudu a musíme počkat,
kdy nás nebudou potřebovat, aby-
chom šli k útvaru. Na přelomu
po dalších 2 dnech jme mohli
jít s Bohem této malé valné kra-
jině. Tak nám bylo, že si snadno
představit - uniknout z tohoto
dábelského kotle. Domluvili jme
se, že se teprve po týdnu budeme
hlásit u Řádu a současně žádat
o 14 dní dovolené.

Po týdnu jme se všichni stáli

v kavárně Savoy a společně se hla-
sili u náhradního praporek pluk.
Pietroviškemu a zároveň žáda-
li o 14 dní dovolené, která byla
jsem povolena jenom mě ne,
že musím nejprve do Anglii
lometru (Krasná Čerková) a
pak na Budapešti. Žádal jme
ovšem, že až se vrátím budu
chtít také 14 dní dovolené, což
bylo schváleno.

Mg kurz: září 1917

Bylo nás přes 200 a rozdělení na
2 části: německou a maďarskou
ale vzhledem k tomu, že v německé
jme byli jen já a jeden Vídeňák
a ostatní samí z Vher tj. Maďari,
Trbová a Slováci se přednášelo teoret.
více maďarsky než německy a to
hlavně jen návrhy, součásti Mg a pr-
ochy.

Krajina byla uherská pustota,
opálená sluncem, strava byla

nedostačující, takže jsem se dojížděl, jechal k babičce z domova, jednal v kantině před obědem s náčelnými vojsky, což nebylo divu, když mna-
voni pochodem a seičím (ně-
mim kulometu nebo proučím) jsem
jich náležitě vyhládal.

Také těžko šedel uběhlo - mexi-
tím byl mi přidělen stáborné "gruam
landis" za to, že jsem na frontě zachra-
nil svoji četnu od dopadající mrazy a
sám byl rozrypan -

Na konci kursu bylo stábní s
kulometem a souy a já jsem byl tře-
tím a obdržel poukázku (bez peněz)
ale hlavně "dne dovolené". Cestou domů
jsem se stavil v Budepešti a navští-
vil "Erzsébet fürde" (šišiny lázně),
kde se mně takzala manýkyrka co-
dělám, večer a já navštíva jsem
ji řekl, že jedu domů.

Ve třech jsem se hlásil opět
u hádku a současně říkal o 14

domu dovolenou, což mi bylo o čem-
těch povoleno. A tak jsem ty tři dny,
a pět cestoval opět domů k velké
radosti jak, moji tak rodině a nemé-
ně mého sluhy Michala, který pro-
dělával vše toto se mnou.

Ve dovolené jsem byl přidělen
ke kulometu protě-velitel aktivní
nadpor. dobrý kamarád a tak jsem
byl spokojen s vojnou až na men-
ší

Šloho mi totiž, že velitel-
plukovník Pietrowski (rak. Látka)
a ostatní stábní chystojící, dosti
vaki extra práce (čím více vy-
volávali u kuchyně pro toho jistě
kdežto my ostatní - pro nás se
zvláště nevyvolávalo - jine dosti
vali jenobyčejné práce. Tento
jsem mexitím byl opět vyřazen
(pro žal. porušení panemně vyškolen
řádem - násluhynya křížem 3. tř.
s válečnou dekorací a medaile) tak
jsem si jistě něco mohl dovolit a

tak při jedné příležitosti jsem
 zvěřníkovi řekl, že až mně bude
 nosit at' u ohovka kudyne ozna-
 mí ten: jednu porci pro mne.

Druhý den já se nevyvoládo pro
 k třebe se stábních důstojníků se
 nose. (Věra byla toho svědkem
 všech). V dít. suchými se všeob-
 ně u katorních důstojníků a i abto-
 ních mluvilo maďarsky. Já byl
 u pluku jediný Čech a se mousu

jště 2 Slováci a to zvl. nadp.
 J. Štefaník (za ČSR policijní
 ředitel v Bratislavě) a prapor-
 čík Ondřej - jinak rozdíly li-
 deň abt, a pondělí ještě přibyl
 vedoucí mládeže zvl. nadpor.
 (jmeno jsem zapomněl). Věra
 že jsem se s ostatními zvl.
 důstojníky Maďary dobře
 snažil, přece jim vadilo, že
 mluvime u stolů český resp.
 slovenský a když se nad tím
 porazstavovali, že jsme o
 Maďarsku a ne o Rakousku
 jsem jim odvětil, že jsme u
 c. a k. pluku, kde je tudíž
 slavněm jangk, němčina a
 proto budeme všichni kradto

mluvit německy aneb tak
jako kterému sobě, naroz-
a bylo pokoj.

Přesto, musím říci, že
tento kolektiv byl opravdu
kamradský, myslím, že
sice, že někteří Slováci se
mnou nemluvili neb nechtěli
mluvit slovensky a šlo
o někteří lidé ze Slovenska
se mnou nejvíce slovensky
mluvili.

Učitelům jsem otyčal
dobře (ať už v haličské
fronty) a často v neděli
vyžval na pramenné, aby
mni dělal společnost.

Examinál jsem se tam

z jednou českou (virechiv
u vinařské firmy) Aničkou
z kterou jsem pár měsíců
chodil.

Mixitně bylo to asi v
lednu 1918 jsem byl s nadpor.
Dr. Stefaněkem odkomandován
do karanténního tábora za
letráckou, tam byli umíste-
ni, vraccji se z Ruska za-
jati. Zde ve volném zá-
jsme se procházeli na rakov-
sko-uherské hranici a dě-
lali plány hranic bude
sahati budoucí českoslov.
stát.

Tábor byl asi na Šne-
dělě kde umísteň a mláď
část byla převedena do

xovářství budovy hasáren
na hradech kde jsem byl
jmenován veditelem. V této
době vyšlo v pluhovském
rozhlasu, že se mohou
přihlásiti studenti nei
vynoké školy, kde mohou
absolvovat jeden semestr
a složit alespoň jednu
zkoušku na což obdrží
3měsíční dovolenou. Treba
že jsem byl již vystudován
a 2 roky bank. úředníkem,
jsem si na zkoušku ten
náročil a tuto studijní
dovolenou, ab. stavím do
úrovně obdrží.

Jakou radostí jsem z Prahy
odjel. domů si mi se před
stavil jen ten, který polyl
tak dlouho na frontě, kde
také v této době probíhaly
těžké boje (před u Kob
řid u Looské frontě) a
tažením na Piavn aaglia-
mento.

Zapsal jsem se jako mimo
řádný posluchač na techniku
u Braxe na ekonomickou
fakultu dle legitimace č. 152
z 1. V. 1916 na letní semestr.
Podmínka dovolení však
nebyla tak těžká, takže jsem
složil zkoušku u finan-
ční vědy u prof. Holouška

na vybornou.

Vzpomínám-li dnes
po 45. ti letech (4. 5. 1963) na
ty krásné 3 měsíce, které
jsem strávil tichě po 3-
4 dny každěčně v Praze u na-
ší předobré tety a strýci
Pukšicových a každěčně do-
ma v kroužku mládeže
(viz fotky) tak mi je teplo
u srdce.

V Praze jsem navštěvo-
val divadla (hlavně Rokko-
ko) kdež jsem na každý
14. ti denní program cho-
dil 2x, abych se obdivo-
val mládeží českou
literární, komponistní
a hereckou. Vždyť máster

pozvali: Karel Hlaváček, Jiří
Čelanský, Ed. Bass, Sr. Hviz-
ďálek, Šteimerová a j. V té
době teta (od 10. - 20. 5. 19) byly
oslavy - 25. ti. Národního di-
vadla, pak manifest českých
opisovatelů, Slovenský
kongres a j.

V kabaretu Rokoko, kam
jsem - jak již napsáno byl
státním divákem, dělala
vojenská policie stáry a
teď se stalo, že mně udala.
V důsledku toho jsem byl
předvolán na Vrátkové
velitelství na Josefském nábřeží
Revolučním náměstí, kam
jsem šel v kabaret. Na nábřeží

mne v vedlejšího pokoje
 spatil podplukovníka,
 který tam držel „Raport“.
 Ihned mne zavolał k sobě
 a po hlášení mi vyřadil,
 jak se si transformu tam ne-
 přijít v uniformě, Vrecklo-
 ti jsem naušel jinou vej-
 mluvu než tu, že jsem si
 dal „čehlít kalhoty“. To
 ho také rozeštilo, že mi
 kronil, že např. velitelství
 do Pustubky, aby mne
 po dovození ihned poslali
 do pole. To mě však ne-
 vedilo, ježto jsem teprve

byl již tehdy nek. u náhrad,
 praporem a stmu tudíž jin
 počítal.

Pamatuji se, jak J. Hašler
 při jednom představení přišel
 na scenu jako by trochu opi-
 lý a říkal při čemž si sahál
 na knoflíky u kabátu:

psal jsem, nebo neprávě
 jsem ale k nám mi rekla:
 byl jsi asi opilý a nic nevíš.
 Za to byl pak na 14 dní ka-
 věřený neb tomu mřil na
 dopis, který císař Karel neb
 křta psal Lístovi Bourb.
 do Vídně, aby navrátil
 stýky se rájdušimi moc-

naostří, ohledně průměru,

18.8.63

Tyto osáka průměru neu-
xavřely, zato ale Hlásler
dostal 14 dní, aby si v ka-
láři odpočinul.

Bohužel také tyto 3
měsíce lehka uběhly (přelil
jsem ale přese předpřevonou
ukrouškou a fínarčí včedy
na velmi dobrou) a asi
ke konci července 1918 jsem
byl opět u náhradního pra-
pomu v Bratislavě, kde
jsem se hlásil u plukovníka
Pitrovského a přidělen k
1. náhradní setnině, jejíž
velitelem byl nadporučík
(předtím mi vypraclo), Hlásler
velice milý kamarád.

Zastihl jsem ho na nádro-
vě kasární na hradi, jako
má nastoupenou rotu při-
pravenou po odjedu do pole.

K nemalému mému přek-
vapení hlásil se ke mně z
řady mých důstojnický slaba
Michal, který na mě dovole-
ně odjel domů, kde ho ho-
něně chytli četníci a pře-
vedli k pluku, a nato ihned
sarradili do odcházejícího
transportu na frontu.

Těste dnes vidím jeho roz-
sášený obličej, když mne
sablédl.

Jamoxřejně jsem ihned
pokádal velitele, aby ho vy-
řadil a přidělil opět mne,

kteřij mi bez všeho vyhověl.

Ovšem tato Michalova radost, a i moje netrvala dlouho, neboť jsem byl krátce na to také já zavazem do t. sv. pochodoové setriny (Marchkon-pagne).

Na 19. 2. 18 byla uspořádána plukovní plesnost v křiváček spojina se sálovou a taneční, na kterou jsem uvaril také jít. V pardone, kde se tanečto jsem pokoroval tanečci, když ke mně přiel pobočník plukovníka se vřkazem, abych se k němu dostavil. Tuho neč představit dlema dámaim s pokynem, abych j bavil a s nima

taneč. Uprolehl jsem ronka-ku. Jedna z nich odesla po večeri domů, takže mi zůstala na taneč jen jedna což mi vyhovovalo. Odesli jna až, a i k půlnoci a doprovodil jsem uopi ta-ncovníci až před dům, kde mi děkovala. Tadať jsem ji, ke mi dluhů para na dobrou noc, udeč, otevřela domovní dveře a odměnila mne na schodišti za přije-mně strávence chvíle.

Krátce na to mi byl přidělen oddíl (aři 200 mužů a 3 distajuků) lehkých kulometů, s kterými máku jako velitel, odejti

do Albánie so pohrom. myplivci.
 Mieststvo sestávalo z
 samých rak. uh. kajačů, kteří
 se brátili z ruského bojiště
 po uzavření míru v Drest-
 litovském. Mělo z nich
 bylo obkádmeno z kulome-
 tenců a vzhledem k tomu
 že považovali, že se jim
 dvatř navrátili, byli dře-
 ni internováni v kasárnách.

V dce odchodu byli
 přivedeni pod lakoutou
 na dvůr kasáren ve
 Spitalské ulici k přeběhu.

Na můj povel, knud-
 litéc salutovali křídly

teně jinač (mili částecně
 karabiny) na čů, mi plu-
 kovůk před obecnostem
 vynadal jaký přijetománu
 "Lauhaufen" rviniskou kro-
 madu.

Na povel k odchodu
 ve čtyřtupech se postavil
 plukovník ke vchodu kdesi
 jsem měl velet, odchlu, aby
 mu vydala čest. dle před-
 pisan, což jsem ale neuči-
 nil - jen sám poudravit-
 se vlosti, že mne tak
 zhanobil bez mé viny.
 Za odchodem pochodovala

četa s navazujícími bajonty.
která nás doprovázela na
nádraží a opustila teprve,
kdy vlak se dal do pohybu.

Cesta do Albanie

Odešli jsme 25. 8. 18 v po-
ledne přes Rač (Győr)
kamž jsme přijeli asi k
20. hodině a kde se rozděl-
vala mezní. Některá místa
hloubo a vidím jak si
vojáci v kuchyni vaří a ve-
rněji dotaz, kde vaří maso,
odpověděli s přesvědčením, že
je našli.

Šel jsem si lehnout,
ale asi ve 2 hodiny o něco
byl jsem probuzen nádražím.

ním důstojníkem ve stanici
Vinkovci (u Chovatsku) se ode-
lením, že vojáci ve stanici
vnikli do jednoho vagonu s
likovinnou a karbolovým
léčením a vykradli jej. Nařel
díl jsem prohlídkou všech va-
gonů za asistence nádražních
vojáků, ale nemohl se nic
dočkat jsem proto přednostní,
aby nás co nejrychleji dopre-
doval dále.

První zastávka byla ve
Slavonském Brodu, kam jsme
přijeli v poledne. Zde mě již
očekával nádražní důstoj-
ník se sdělením, že vojáci
vykradli vagon likéru a
musíme brzy transport před-
vézt.

moit.

Otvíral jsem proto všech-
ny vagony (to mušiu neb okny)
a vyšel jsem vojáky k
nástupu (zde totiž koničky
maďarské kellemie, které
uvily za vykradený vagon)

Šel jsem sice nádr.
distorjinku, že to nebylo ani
nádr. oddíl, který vagon
vykradl, jako jsme měli
prohlídku již ve Vinkov-
cích, ale distojinka energie-
ny toval na prohlídce.

Ve vagoních vše spaló,
nebo dělalo, že spí a na
můj povel k nástupu se
nikdo ani nehnul.

Věděl jsem již, že si chlapi
parádne přehmili. Abych je
dostal z vagonů ven, mi nes-
bylo nic jiného než, že jsem
vzal kbelíky na vodu (které
jme měli na vozech pro kulo-
metry a střelivo) a opřede-
lerymi mi distojinky jme
polévali spící vojáky, a
se nám podarilo tyto dostat
ven.

Obtížel jsem příchaz odpo-
chodovat do dvora blízkých
kellemičích kasáren, náte-
lesnou prohlídku ministera.
Tud odhodem k prohlídce
jsem je však upozornil, že
u koho se najde lahev likéru

že bude pitími potrestán na
místě (vyprávěním)

Prohlídka dopadla poměrně
dobře - našly se jen všeho 3 lok.
ve jízto ti kteří měli toho
více řádali, aby se pustil
na záchod - kánon, chochli
s plným ohledem schovat
léhu. Ten muž, totahé opile
a podexrelé z stravy jme
zde převezi do nemocnice.

Byl sepsán protokol a měl
jsem nádeji, že budu muset
platit náhradu za krádež.
Z toho mi ale hlava nebolela
nebo jsem věděl, že konec
náhaly byl v dohledu.

Do prohlídce jsme odpo-

chodovali přes most přes řavu
do Boravského Brodu, kde
stávaly bosauké náhodně-
ně Kelenice.

Zde jsem se setkal s p. nadp.
Kernem - jinak náim. ředitele
ukrovaru u nás, kterého pom
ihned řádali, aby nás nechal
sjedovat dále, aby se neměl
kace nejaky malen. Přesto
několik bojáků ukradlo pár
pytlů cukru.

Na cestě Bosnou a Herce-
govinou mě přivleli z lahve
konjaku a vykradeného vago-
nu, které jsem rád přijal.
Celkem centa jsem
uběhl bez incidentů - jen

v Lidnici (před Sarajevem)
 utkali 2 vojáci, což mne
 nijak nebolelo - podívovali
 jsme se romantické hornaté
 krajiny xolaštie přes Ivan
 plavinu - kde xelekvice
 vede téměř kolmo a proto
 má mezi kolejemi ještě
 jednu ozubenou kolej.

Konečně jsme k večeru 3. 9.

1918 dojeli do konečné stanice
 Zeleniky, která leží těsně
 u moře.

Miřstvo bylo ubytováno
 v barákových, stejné tak
 důstojníci. Byl jsem rád,
 když po týdenní cestě mohl
 spát na kavaleri v míst-
 nosti, kde nás bylo 5. Ale

chyba lávky. Jakmile se shadlo
 světlo, pokorněji, jak něco se
 stropem na mne padl načer-
 plem rozvrtal baterku a měl
 jsem se vidět: jak na strope
 ležou ve čtyřúhelníkové sténice.

Sebral jsem ihned svůj
 spací pytel a odstěhoval
 se do vozu a upravil si lůž-
 ko na bedničkách s nučnicí.
 Mělo se to na hodně tvrdě,
 ale za to bez těch křivátek.
 Radost siice netrvala dlouho,
 neb za 2-3 dny jsem si při
 koupání v moři spálil záda,
 takže jsem zase bolesti spat
 nemohl.

Strava byla jako pro miřstvo
 tak i pro důstojníky lidná:

mužstvo denne polevati, kterým z velké části vyleváli na pole. Proto, kde jen mohli, tak bradli, co se dalo, až pro nich v noci domácí státleli.

Ta jsem si sypoval osovce, hvozdny a zelené filky abych nakupal hlact.

Opomenutím mi nebyl přidělen k oddílu třídny četník poddůstojník, takže jsem musel být opatrný při výplatě mužstva a důstojníkům ježto mi nebyly kladny dotyčné předpisy.

Do Týpnu v Kelenice jsme moorně šebali na další

cestu na jih do Albanie směrem Durině.

Vzhledem k tomu, že jsme do Drače měli jítí lodí, plm se na konjarském cvičišti škákat s triambolinu do moře pro případ, kdyby loď byla torpedována italskou ponorkou jak se to právě stalo před několika dny.

Zůstali jsme v Kelenice asi 3 týdny a pak byli nalodeni na velký parník, na němž bylo asi 1600 vojáků - já jsem byl vícemáno velitel loď a byl přidělen kapitánu. Všichni museli alci boty a rozvázat tkaničky u špodek pro případ, kdy

byla loď torpedována. Byly
 ještě 2 také velké parníky
 a vedle nás 3 malé tor-
 pedoborce jako záchrana.
 Misto v Tráci jsme byli
 vyloďeni jik v Baru - přis-
 távním městě Černé hory.
 Odtud jsme přistihli po-
 chodovali vedle jediné dráhy
 (Bar - Vinyarar) přes
 kopec - kde jsme přeno-
 covali do Kirpaxaru na
 Ghadarském jezeru. Odtud
 jsme lodí byli převezeni
 i s vony do Ghadru kam
 jsme přijeli 24. 9. 18. Cestou
 na Kirpaxar jsem se
 odřel nohou a křítal 2 dny

a nemocnici. Zde byly vy-
 fasovány také potahy -
 malé obsažené koničky -
 ke muničním vozům.

Pokračovali jsme v pochodu -
 vsmi po vojenské silnici, směr
 jik na Gles (Alexio) malé albá-
 nské městečko (já jsem vyhledal
 na odřenou nohu se verb)
 kde jsme museli několik
 dní a čekali až obdržíme
 koně nebo tak k nošení kulo-
 metů resp. střeliva, jisto
 cesta do Tracie vedla přes
 mračny a provok se koral-
 bahu). Nechtěl jsem totiž
 s vony se puštit dále,
 a vládit když cestou jsem

jsme potkávali raněné vra-
cující se z fronty do nemocnic
kterí vyprávěli, že západní
mocnosti a ruské vojsko
prolomilo bulharskou fron-
tu v Dobruži a že se ustu-
puje též na jihu Albánie.

Ukhlédem k této situaci
jsem nikterak nespíchal
a urgováním, že bez dosta-
tek noričů (Magtiere), se ne-
mohu vydati na cestu.

Monitum již rak. uh. fron-
ta byla z jihu na pohyb
na sever.

Zostal jsem rozkaz, aby
se vydal s oddílem dále -
asi 10 km. na jih Leže a
obsadil návrší nad mostem

přes řeku Maty dlouhý asi 500
m přes který vedla polní
železnice (viz foto). Byl to
velmi důležitý bod, jento přes
tento se konal, ustup celé
pobřežní fronty.

Zde jsem postavil všechny
8 kulometů a cvičil minutou
v ostře střelbě na vršky v
levo od mostu k zadržování
albánců, kteří vidouce, že
se fronta broni začali po-
ustupujícímu vojsku z bre-
žani hor stáčet.

Na tomto místě jsme našli
li až, dokud nepřešl náš
pohraniční praporek tj. asi 3
neděle, který byl posledně

zbytku zde bojující armady.
 Za ním následoval jiný je-
 zddil genistu, který most
 rozstřelil.

Taký byl poměr mezi domá-
 cím obyvatelem a vojáky
 kxe poskopit z toho, že muš-
 stvo kradlo vše, na co přiš-
 lo, hlavně dráboz, kukarica,
 a které si varili polutn-
 ač před měsícem ji o kele-
 nice vylovali. Každou
 chvíli přicházeli k nám
 domáci se stížností na
 kradleže mého mušstva,
 jednou, že dokonce
 ukradli prasce, která na
 pěkli a si upekli.

Tam když jsem šel večer
 do menaže, měl jsem u
 sebe připravený revolver a
 sebou ordonanci s nabíton
 karabinou.

Oddechli jsme si proto,
 když se konečně objevil
 náš prapor. Byl jsem ihned
 jmenován velitelem roty, též
 jsem kulometu a přidelen mi
 káň.

Zlato se děl v úplněm
 pořádku bez jakéhokoliv
 spěchu. Měli jsme sice pře-
 střelku na silnici, kdy na
 naší rotu bylo stříleno z
 vesku, které po obou stranách
 silnice byly, tak že jsem byl

nucem na silnici, odsedlat
osly a nahajit 2 kulomety
palbu.

Pustrelka metrala dlouho,
a ranen nebyl nikdo.

Ze nás albánci, neušli
radi, netkne se divit jak se
vidí z tohoto přeprahu.

Čelý prapor, odpočívá
blíže jedné vesnice na
proli a čekal na rozdáva-
ní obědu. Po silnici, vede
albánci osla s naloženým
pytlům mouky. Najednou
se vřelo něho zastavilo se
sotitis vojáku a začnou s
něm hádkou. Na konec

mu seberou osla i smolu-
kon. Albánci, utíkají si
zřetřovat vojenské policii
a přijde s jedním četníkem
pro osla. Teuto ale zavrzel
a když byla navázána pro-
hlídka tábora albánci, me-
xi osly, které patřily prapo-
ru, vlastního menšeli, neb
mu vojáci upravili, ocas
tak jako měly, vatahu a
mouku si mexitimi, hochili
na vůz nebo rozděliti, a
tak albánci, který byl pu-
tomu přišel o vše.

Zde přišel také rotník
zabropan z přibytčnou municí,
aby se zvrátilim ulehčilo

Šak, následoval odhod
směrem na Škadar. Při
tom jsme se odřekli něco-
lits dnu nedaleko Škadaru,
kde jsem našel D^o Vrečka,
něho známého z Celje.

Když jsme míjeli Škadar
na západní straně a východ-
ní straně 31. 10. 18 již dnu
prohodovala nějaká armáda
a z jihu byla nedaleko
již italská. Tu také padl
můj kamarád viz folku
z bararu ve Ljeu pod 77. p^os.
Nulka z kterým jsem se sek-
našil na cestě na jih,
maříský vodák.
D^o vsmice Šelje

Ve Šelje jsme viděli moha-
medánský pohřeb (viz folku)
nepokrytý jako poklopem,
nybrž jen prostě radlou
na který nasypají zem.
Na cestě nám zde opět
ostřelovali Albánci, poda-
řilo se ale několika voja-
kům jich 5 chytit, kteří
měli přijít před válečný
soud.

Spoutání musili jít
s námi k černohorským
hranicím a měli být v
Baru souzeni.

Do Baru jsme přišli
2. 11. 18. a čekali jsme, co
bude dále, než se prodly-

chcelo, že máme obsadit
 Kocenov a kde kadrinet spo-
 jenecké armády. Meritvár
 ale, když jsme již 4. 11. 18
 byli připraveni na pochod
 přístá správa, že bylo
 uzavřeno příměří a k osmé
 hodině ranní již 2. italské
 praporeky vyzdely do přístá-
 nu.

Vzhledem k této dlouho
 očekávané správě o ukon-
 čení války, valčímý soud
 nad Albanci se nekonal
 a pustili jsme jih - po
 porážném vyjvětoku, který
 jim uštedili vojác-domní

a zajatci ještě dehorali, že
 vypráví xiv.

Cesta zpět podle moře
 nás vedla blíž k hranicím
 podle vily - letuho
 sídla černohorského prince
 Danila ať mostu přes ma-
 lou řeku (viz fotku), která
 tvořila hranici mezi Černou
 horou a Rakovsko-uborskou.

A zase dál podle moře
 - jel jsem sice na koni -
 ale dlouho jsem na něm
 nevydržel a raději jsem
 šel pěšky. Cesta vedla
 podle zřamenitého městečka

Lucreti Stefan se středověkými hradbami - ke kterým vede z políček silnice a městečko samo je obklopeno mořem.

Chcť Jugoslavie pak je to nepřehlédávanější turistické místo - každý dům je vlastně hotel - domáci se vystěhovali.

6. 11. 18 jsme konečně přišli do Budvy - nejjižnějšího místa - jak jsme se učili - rak. z. h. m. a. c. i. s. t. v.

Zde jsme několik dní odpočívali pod stromy a koupali se v moři a slu-

nili na krásné písčité pláži.

Právě bylo krásné a město vzdáleno od tábora asi 1 km. Zapl jsem si tam koupě jednoho dne a našel tam několik komarádů, kteří mne provázeli na sklenku vína - pravá tokajská slava. Víno přej. došli ve skladisti vojenském, schované v jednom velkém sudě, kterým se kabal. Vypl jsem všeho asi 2 del na předný stánek a jel opět zpět k tábořství.

Do příjezdu jsem ihned
šel do stáje a spal
jako zabitý až do večera.

Dále se šlo stále podle
moře, až konečně jsme přišli
do vesnice

Boce kotoucké, kde jsme čekali
až se nalodíme.

Počasi bylo krásné a
dělal jsem výlety lodkou
přes hečvirské moře do Brus-
tu, vesnice s domy pamatujícími
časy Dubrovnícké republiky.

Ve středu kotouckého
zjevu jsou 2 ostřivky s
kláštery a kostely Sv. Jorda je
(sv. Jiří) a Gapa od Skarpjela
(Matka boží se Skarpjelo)

Udělal jsem si i konno
výlet do Kotoru a na cestě
procházel místní měšťany
kteří zahančeli vše možné,
hlavně koně.

Šel jsem již více dní jsme
nečině zůstali na jednom
místě a kolik jiných transportů
se již nalodovali - tak.
Jsem se v terastu setkal jak
se stáješ Lunden, který zde
byl až z Elbassaru a nadpor.
Harlem Cichem z Velhavy který
to po návratu domů ihned
hlásil tatinkovi, že jsem sebral
a ubám jsem na nalodění
kteří přišli den již měli ode-
jeti. Vzhledem, že ministerstvo

začalo být netrpělivé a
 požadovat odjezd, bylo
 dosaženo, že nám přidělili
 námořský parník, kotvíci
 za války v Puji plný angl.
 uhlí, který od tamtéď přijel
 do Trutu (šedo) křížem na
 ústí Boky naproti Čreag-
 kovi pevnosti uzavírající
 přístup do fjordu.

Cílem nejdříve bylo nat-
 no vyložit uhlí, abychom
 se mohli nalodit, všeho
 množství shromážděno v
 Trutu a okolí musilo vy-
 kládat ve 3 směrech po
 třech 3 neděle na přístá-
 vnu šlepy. Rád bych měl

vypít to množství uhlí, které
 šlo mimo šlepy do moře,
 Když bylo vše hotovo, rozdě-
 len byl celý transport (po
 odevzdání potašů, kom' a
 xbrauc - důstojníci šli
 si poukázat revolucy, a
 množství každé desky pušky
 jihoslovanské armády) na
 náhodnostní skupiny
 (byl jsem pobočníkem vli-
 telé českého oddílu - nejora)
 Na lodi pak jsem se dozve-
 děl, že jsem byl s 1. 11. 18 po-
 vjčen na nadporučka rak.
 uh. armády, která se již roz-
 padla. Před naloděním byla

rozdělena divizní pohladna
 z které jsem obdržel
 K 3000 - a 1 salaty Napoleons-
 dor (jako asi naši, slata Leti
 horcna)

Na zpáteční cestě po moři
 kterou šel do Liny jsme do-
 jždali rozdělme konzervy
 až konečně jsme přistali
 koncem listopadu ve Rjice,
 již obsazené italským vojskem.
 Zde nás čekalo nepří-
 jemné přikvapení. Věditel
 města nás nenechal vysto-
 dit - což jsme nemy, dokazova-
 li, že jsme spojenci, když

naši legionáři bojující po boku
 ital. vojáků.

První 4. 12. 18 konečně
 nás museli vyhodit - dříve
 muselo mužstvo ale odevzdat
 velké pušky, šedé druztopul-
 kům byly zbraně pronahány.

Faký počet jsem měl, když
 s námi vlak se se stanice
 šel se dá těžko popsat.
 Odpoledne jsme přijeli do stanice
 Sv. Petri na Krasu, kterou již
 měli Italové, obsazenou s mechi-
 tés nás dále pustit (odepnuhli
 lokomotivy). Opět velké roz-
 hoření u mužstva, což ale

naštěstí netrvalo dlouho.
Asi za Lhoduňy přijel od
Beratův, osobní vlak, do
kterého nás ale velitel ital.
nachtel nechat nastoupit,
ale vojsko jednoduše pře-
novat vlak a jelo se.

Tá jsem měl v úmyslu se
kázatit u střeje Olšovic v
Kaklani a proto jsem se
rozloučil s mými sluhou
Michalem, kterému jsem dal
něco peněz na cestu a spa-
ci pytel a vystoupil z vlaku
se sluhou se svých příslu-

čív s mými sluhou - kamá-
nádání, se kterými jsem pro-
dělal těžké ale i někdy na-
dostné chvíle od září 1916
až dodnes.

Šeta Blanka se stýčením
byli velice mile překvapeni,
když jsem se večer objevil
u dveří, a nepustili mne
přes až za týden. Právě
dáv jsem ihned telegraficky
domu, oznámil kde jsem
a večer jsem odpracoval
návrát na kabavě, mikuláš-
ského křesťanským domě, kde byli

také místopředseda banky
pan Dr. Šmilcr a ředitel p. kofky.

Ukladal jsem si na capku
místo, odkud stáhnou v čl. bar-
vách a nechal vyzkoušet od
čl. vojens. k. k. předsedence
clatovní podnikar.

La pěn^{or} a milé pohostinství
u tety a strýce jsem vše po-
dekoroval a ještě naří. rád
vypravením.

Ušlech. největší radost
při ověření byla doma u
rodině a sourozenců.

A tak skončila moje
účast v I. světové válce a
že jsem získal, cih. mohu a
děkuji ještě dnes V. K. mohu a
mu Bohu.

Dobro

Doma jsem se brzy pěl
xlate, máti brzy xotavil a xajel
do Prahy na přivítání pucho
presidenta čl. republiky J. G.
Masaryka.

Do novém roce jsem se jel při-
hlávit k 36. přeo. pluku v Altdě
Boleslav. Brzy nato jsem obdržel
od k. k. banky, kreditní banky
x K. k. jmenovací dekret proku-
nisty nové, otevřené, s. k. k. v
Mariboru k. nastoupení k. k. 2. Tg.

Ukladal jsem si pas. a xavěl
na j. k. v. plance - t. k. v
hotelu na Právě - pro v. k. a
navštívil I. v. plance j. k. k.

90 -

v Praze Janem Škribarem, býv.
předvedy naší banky (jehož
podpis mám na jmenovacím de-
kretu aspirantem v r. 1912.)

Chytil jsem se, odejti 30. 7. 19
a po příchodu domů se ráno
na rozloučení s místní mlá-
deží mi, otec se smutnou
tváří sděluje, že mám zde
telegrafu, od pluku, ale když
naši jej rozevřít, tak se se
mí, nestane, že mi jej nepředá.

V duchu nadšl jsem jej
stěbalil a s malým potěš-
ním se nal, že jsem volán
na evizní.

Druhý den jsem, odjel

91 -

ohlásit u pluku, že musím
nastoupit místo v zahraničí
a žádal o storno povolání,
což mi, ale tehdejší velitel kpt
Koráb, odmítl, ale dal mi ty-
den odklad, abych si nastup
v bance nechal odložit.

Telegrafoval jsem strýci co
se mi, stalo a žádal, aby mne
vyzvala v bance. Po
tydnu jsem se pak hlásil
opět u pluku, kde se, ale
divili, že jsem zde - místo
jak byli přesvědčeni, že jsem
odjel dohů. Říkal jsem, že
když jsem těm 4 roky, mohl

sloužit Františku Josefovi
a Karlovi, že rád nějaký
měsíc mihu sloužit republice.

Zatím jsem byl jako po-
bocník praporek - celkem přet-
řetná služba - ale jen ne-
cely měsíc, když v plukovním
rozkaze přišlo moje propuště-
ní na základě žádosti banky.

Zajímavé ale bylo, že
se mnou bylo zároveň povola-
no na cvičení více malomocných
chřestomků, kteří měli nastáti
doma.

Můj praporek jsem ještě
zastihl na nádraží ve til-
kavě, když tudy 8.3.79

projezděl na Slovensko.

Tá jsem párdni na to též
odjezděl - ale vzhledem k
tomu, že byly rakonské hranice
hrotili odholkování bankovce
uváženy - rozhodl jsem přes
Bratislavu a Maďarsko do
Ladzeba a odtud do Mariboru,
kde jsem si dal rezervovat po-
kroj.

So příjezdu do Bratislavy
jsem náhodou potkal jedno-
ho bři, četari p. Gasara, který
mi ihned nabídl pohostinství,
a já jsem velmi rád přijal.

Chtel jsem navštívit také

Kasárny ve Spitalovke, ulici,
se kterými jsem se tak, ve
zlosti - rozloučil (viz, str. 55)
a hned u vchodu, mne přivítal
můj kamarád - slovácký
praporeček - . Na dotaz, kdo
je zde velitelem, mi říkal p.
kapitán Kníha (byl. můj
velitel I. dopln., setriny 2. r.
1916 kamur jsem byl přidělen co
praporeček).

Šel jsem ho také navští-
vit a jak jsem otevřel dveře
ihned zvolal „Nardar Li-
roušku“! (V r. 1916 se mnou
česky se asi stýděl mluvit.)

Cestování přes Maďarsko,
bylo obtížné zejména, že bylo
tam také kolikrátů penev,
jednak vlaků nejedíhly denně.
Tak jsem na pohraniční stanici
v Gyckenesi, musil čekat 3 dny
- a to v čekárně - než byl vy-
praven vlak do Lahréba, kam
jme přijeli v 5 hod. ráno, a
z druhého nádraží, odjížděl
až pozdě, odpoledne tak se
jsem do Mariborn přijel až
večer dne 18. 3. 19 a celkem
takřka box penev, což, mi tak
dálce nevadilo, ješto jsem měl
jště dosti jídla z domova

-96-

Druhý den - svátek sv. Josefa.
Jámu vyhledal p. Gintro s dopisem
jeho bratra Zdenka, se kterým
jámu sloužil v pluku v Ill.
Boleslavě.

Tento, nme hned seznámil
s tamními krajanů - byla se
přehlé, uvnitř prout - a tak
jímě oslavili svůj příchod.

-97-

Začátkem srpna 1922
jámu obdržel povolání na
voj. cvičení - tentokrát
opět do Bratislavy ke pěš pl.
č. 39 (byl legionářský z Itálie)
Vzal jámu sebou také
manželku Ednu, která byla
v jiném stavu a nechtěl jámu
ji v Mariboru zaměstnat, ne-
chat, nemístala však celou
dobu - jen do konce srpna - a
pak odjela do Čachovic.

V pluku jámu byl zara-
žen do kulometné roty v kopca-
nech a dojížděl v Bratisl. bytu
Cottal a poručil

-98-

se též s některými bisk.
historičky - maďary, slováky -
a také s majoran Kmihou.

Vedl jsem konno kulomet.
nou rohu na strážnici do Bys-
trice - několik km za Bra-
tislavou - jízta byl velitel kpt
nemocný.

Do skončení stáčení
druhého dne jsem se vrátil
a na kraji města nás čeka-
la a doprovodila vojenská
hudba.

V duchu jsem se musel
smát, že jako generál na
koně vyjíždím za stráž

-99-

hudby do města správně
kvedarých, městani, mezi
nimi také moje Teda, která
se nemohla smíchy udržet,
hbyš, mne zablédla.

Pak jsem se po skončení
cvičení rozloučil jak s Bra-
tislavou, tak i s vojenským
životem navždy!

Skončeno 28. 8. 1963

Kluza